

Motion till riksdagen 2007/08:So339

av **Lennart Sacrédeus (kd)**

Spädbarnsadoption

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om att ge Socialstyrelsen i uppdrag att öka medvetenheten om spädbarnsadoptioner.

Motivering

Socialutskottet har vid upprepade tillfällen uttalat vikten av att antalet aborter – särskilt tonårsaborter – minskar och att antalet aborter ligger på en låg nivå. Idag har Sverige klart högre aborttal än jämförbara länder som Norge och Finland. Antalet tonårsaborter tillhör de högsta inom EU. Det är därför angeläget att genom praktisk politik förverkliga de ställningstaganden socialutskottet har gjort.

I Norge har antalet aborter bland ungdomar minskat kraftigt efter att den förra regeringen, med Kjell Magne Bondevik som statsminister och Dagfinn Höybråten som hälsominister, gjorde en medveten politisk satsning på abortförebyggande insatser. Detta arbete har fortsatt även under den innevarande regeringen. Det visar att det går att vända utvecklingen, ifall den politiska viljan, beslutsamheten och uthålligheten finns.

I Sverige utförs cirka 35 000 aborter årligen. Antalet inhemska spädbarns-adoptioner är endast knappt 20 per år. Siffrorna går därmed knappast att jämföra. Det går med andra ord 175 aborter på varje adoption. Uppenbarligen är det så att den svenska sjukvården i praktiken inte pekar på adoption som ett alternativ. Varför, kan man undra, när proportionerna är ca 35 000 aborter, cirka en tredjedel så många fosterhemsplaceringar men bara 20 spädbarns-adoptioner.

Socialstyrelsen anordnade 23–25 april 2001 en konferens tillsammans med Allmänna Barnhuset om adoption av svenska spädbarn. I deras informationsmedium Nytt från Socialstyrelsen: nr 17 Extra om konferens om adoption av

Fel! Okänt namn på

svenska spädbarn, publicerad den 14 maj 2001, beskriver de situationen på följande sätt: "Nationella adoptioner förekommer inte så ofta i Sverige och officiella riktlinjer för hur de ska handläggas finns inte."

På sina håll verkar det som om adoptioner mer eller mindre motverkas av sociala myndigheter till förmån för abort. Adoptioner presenteras inte som ett alternativ till abort. Ibland verkar de sociala myndigheterna anse att adoption endast är ett problem.

De första åren är oerhört viktiga för barn och ingenting är viktigare än trygghet. Detta bör återspeglas genom att inte utsätta spädbarn för fler separationer än nödvändigt. Ändå har socialtjänsten kritiserats, ibland starkt, för att alltför många barn fastnar i systemet och under hela sin ungdomstid flyttas mellan olika fosterhem. Kanske hade det varit mycket bättre om de hade kunnat stanna hos en familj, som senare kunnat adoptera dem.

Den ovan nämnda rapporten från Socialstyrelsen avslutas med stycket: "Det tycks finnas en växande motvilja mot abort bland unga kvinnor och fler kvinnor kan tänkas välja adoptionsalternativet i framtiden. Det bör ses som en möjlighet för barnen. Detta gäller även adoption i stället för 'uppväxtplacementar'. Barnen vill inte vara socialtjänstens barn, de vill ha en mamma och en pappa att relatera till!"

Självklart borde staten genom de sociala myndigheterna förenkla för adoption och se det som ett reellt alternativ. Det första steget måste vara att det i alla offentliga miljöer där gravida kvinnor tas emot, till exempel mödravårdscentraler och socialtjänsten, finns material om spädbarnsadoptioner. Detta innebär också att Socialstyrelsen måste få ett uppdrag att ta fram riktlinjer för spädbarnsadoptioner och informationsmaterial till de som kan tänkas välja adoptionsalternativet – om de bara får kännedom om det.

Stockholm den 30 september 2007

Lennart Sacrédeus (kd)